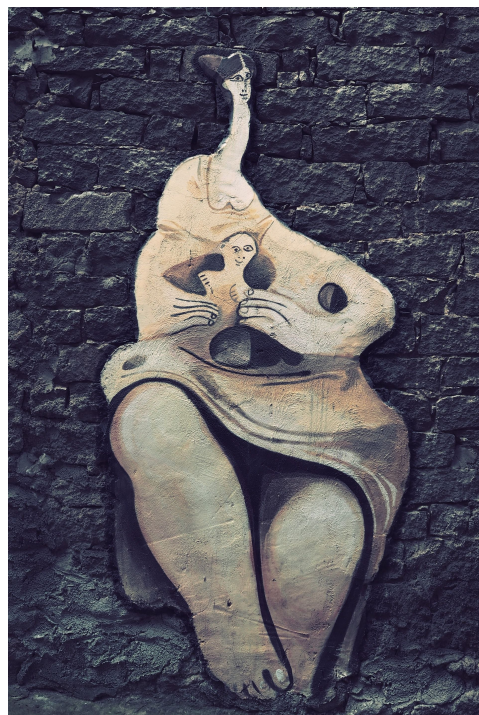

dziwny

Adjektiv | dziwny - Singular, Nominativ

sonderbar, seltsam

Ten człowiek jest dziwny - z nikim nie rozmawia.

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	dziwny	dziwni
Genitiv	dziwnego	dziwnych
Dativ	dziwnemu	dziwnym
Akkusativ	dziwny/dziwnego	dziwnych
Instrumental	dziwnym	dziwnymi
Lokativ	dziwnym	dziwnych
Vokativ	dziwny	dziwni

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	dziwna	dziwne
Genitiv	dziwnej	dziwnych
Dativ	dziwnej	dziwnym
Akkusativ	dziwną	dziwne
Instrumental	dziwną	dziwnymi
Lokativ	dziwnej	dziwnych
Vokativ	dziwna	dziwne

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	dziwne	dziwne
Genitiv	dziwnego	dziwnych
Dativ	dziwnemu	dziwnym
Akkusativ	dziwne	dziwne
Instrumental	dziwnym	dziwnymi
Lokativ	dziwnym	dziwnych
Vokativ	dziwne	dziwne

